VN27
B629

SIGILL. SCHOLÆ RELIGIONIS PACIFICÆ
COND. A.D. 1866
PRO
VERITATE
ET
REGNO
DEI
CHARLES HOLBROOK LIBRARY
Pacific School of Religion

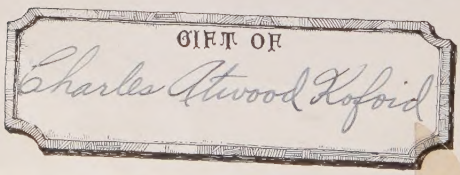
GIFT OF
Charles Atwood Kofoid

PROEVEN

VAN

GEREFORMEERDE

KERK-GEZANGEN.

PROEVEN

VAN

GEREFORMEERDE

KERK-GEZANGEN,

DOOR

ABRAHAM BLUSSÉ.

TE DORDRECHT,

BIJ PIETER BLUSSÉ.

MDCCCIV.

Pacific School of Religion Berkeley, Calif.

VN27.
B629

Kerklijk goedgekeurd.

TOEWIJING

AAN DE LEDEN VAN HET GENOOTSCHAP:

LUST TOT ZINGEN;

TE

DORDRECHT.

Aan u, die zo veel *Lust tot Zingen*,
Bij heilgeloofs-beſpiegelingen,
Betoont, en van uw' nutten tijd
Veel uuren aan de Zangkunst wijdt;
Aan u wordt, met uw welbehagen,
Dit kleine Bundeltje opgedragen.
Vindt gij hier iets, 't geen harten roert,
En wil en zin tot God opvoert,
Belieft het aan zijn' heilgenade,
Ei zingt dan lustig, vroeg en ſpade!

Te zingen met verſtand en hart,
Geeft troost in lijden, leed en ſmart.
't Is goed als Jeſus Lievelingen
Zijn' zondaarsmin en roem bezingen:
Hij is die hulde en eerbied waard;
Wij zijn 't hem ſchuldig hier op aard'.
Komt, wilt dan uwe ſtemmen paaren
En voegen aan 't geluid der ſnaaren!
Ja zingen wij in 't openbaar
Den toon van Siöns Harpenaar:
Haast zullen onze Kerk-gezangen
Zijn' Lied'ren beurt om beurt vervangen!

VOOR-

VOORREDEN.

Blijde vooruitzichten in den Godsdienst verwekken vreugde in de harten der Christenen, die gaarne tot eere van God en den Heere Jesus Christus, hunnen Verlosser en Zaligmaker, spreken en zingen. — Oudtijds woonde God onder de Lofzangen Israëls; en nu, in de nieuwe huishoudinge Gods, is zulks niet minder waar in zijne Kerkgemeente. Welke voorbeelden, opwekkingen en aansporingen vinden wij daartoe niet in ons dierbaar Euängelie en in de Brieven van Paulus! Ook is

het zedert agttien eeuwen de geliefde oeffening der Christenen, zo in den openbaren als huislijken Godsdienst.

Gelovige harten weten bij ervaring, hoe zoet, hoe zielverkwikkend en opbeurend menigwerf een Pſalm of ander Geestelijk Lied is. Zij weten dit ook van het kerkgebruik der Pſalmen, vooräl zedert wij dezelven zo ſchoon verbeterd hebben, en men de Leeraaren vrijheid laat om te kiezen het geen het geſchiktst is voor onzen tijd. Met hoe veel nuttige ſtichting zingt men dezen; maar waarom ook gene andere Geestelijke Liederen in onze Openbare Vergaderingen ingevoerd? Die vraag, hopen wij met velen, zal rasch wegvallen, daar men ijverig met het verzamelen van dergelijke Liederen bezig is, door middel van de beste Mannen voor dat werk geſchikt.

Blij vooruitzicht! weldra zal ons Gereformeerd Kerkgenootſchap Christelijke Gezangen in de Openbare Vergaderingen, bij den Huis-Godsdienst

en

en in de Gezelſchappen der vrome Christenen opzingen, en zich daarin verlustigen. De harten zullen gevoelen en het verſtand verſtaan, wat men zingt van de wegen des Heeren. — Dit kome haast, dat men van de einden der Aarde Lofzangen hoore. — Reeds is er veel ſtoffe voor de hand bij oude en nieuwe Godvrucht-ademende Dichters, bekend door Dichterlijke genie, bedrevenheid in het ſchone, toonvallige, en in verſtandig rechtzinnige Bijbelkunde. Haast volgen wij dan het voorbeeld onzer Walſche Broederen, die kort geleden ons zo lief voorgingen met hunne bijeenvergaderde Liederen. Mogelijk zoude er uit vertalingen van dezelven gelijk ook van Hoogduitſche Gereformeerd Rechtzinnige Gezangen en Liederen wel enige voorraad kunnen gezameld worden. Het is ook te verwachten, dat de in leven zijnde Nederlandſche Dichters wel wat bijdragen zullen, gelijk door deze Proeven geſchiedt, die vooraf, geſchreven, in handen der Gecommitteerden zijn geſteld.

Vindt men in deze Proeven iets bruikbaars, dan

bereikt de Dichter zijn doel. Hij hoopt, als het den Heiland belieft, nog, bij de Pſalmen, Gezangen en Liederen meé te zingen, daar hij, door de genade van zijnen liefdevollen Verlosſer, de openbare Prediking, voor verſtand en hart zo nodig, nog met lust mag bijwonen. Indien hij het daar niet goed had, bij het beste Christen-Genootſchap dat hij kent, en waar voor hij alles over heeft, hij zoude elders gaan: Maar neen! Hier, waar men de Leer der vrije Genade van God predikt en het Euangelium zuiver verkondigt, hier behoort hij, latende aan anderen vrij, te blijven bij hunne Gemeenten. Gemengde Christen-Godsdienst is niet van zijne keuze.

De Gezangen of Liederen, die hier volgen, zijn toegeſteld voor rechtzinnige Gereformeerde Christenen. Zij drukken de gevoelens van het hart des Dichters uit, en wat hij gelooft en belijdt. Tot de toeſtelling daar van vond hij zig opgewekt. Hij kan toch nog horen na de ſtem-

men

men der Zangers en Zangeresſen. Dit heeft hij den vromen Barzillaï voor uit: ô Wonderbare goedheid van mijnen God, mijnen Vader in den Heere Jezus de Christus, wiens ik ben, wien ik diene door zijne eigene genade! De oude vrome Man, bijna mijn Jaargenoot, koos daarvoor, en ik met hem, geen Hovelijk leven, hoe vroom anders ook David was (*).

Op Gezangen en Liederen voor mijn Kerkgenootſchap denkende, dacht ik aan velen mijner reeds zalige Vrienden, aan enen Schutte, enen Voet, enen Elikink, enen van Alphen, die nog ſpreken na dat zij geſtorven zijn. Niet minder dacht ik aan mijnen waarden nog levenden Vriend Do. A. van den Berg, met wien ik voor 50 *jaren 's Heilands Geboorte bezong* (†). *Hunne Gezangen, Liederen en Gedichten doen nog vele harten deugd, en zijn tot eere voor ons Kerkgenootſchap.*

Ook

(*) 2 *Samuel* XIX: 32—37.

(†) *Proeve van Zede-Poëzij, Dordr.* 1755.

Ook dacht ik aan den zaligen Vader van Lodenſtein, wiens Gezangen ene eeuw lang bij vrome eenvoudige Christenen in hoge waarde ſtonden. Ik kende die van mijne jongelings jaren af; toen al las ik veel liever de Dicht- en Zangſtukken der Ouden, ſchoon in onze taal Proſaïsch (in den Bijbel,) dan deze en andere rijmen, hoe Godvruchtig anders ook. Dis is nog mijne ſmaak in de grijsheid, waarin het dichtvuur nog niet is uitgedoofd. Wel wetende hoe zedert eene eeuw der Nederlanderen Taal Dicht- Zang- en Speelkonst verbeterd zijn, blijve ik echter Lodenſteins godvrucht beminnen, en voel betrekking op hem in ons heerlijk Hoofd in den Hemel. Ik wilde daarom eene vrije naarvolging van zijne Uitſpanningen maken; maar hoe weinig bruikbaars vond ik! Ik las ook enige gedrukte Proeven van verbeterde Gezangen, *te Utrecht* 1795 *uitgegeven. Ik nam zelfs voor, te beproeven hoe mij het navolgen ter hand zoude ſtaan, en deed dit met het eerſte Gezang dat hier volgt, 't geen ik het beste keurde uit vele anderen, van den genoemden Dich-*

Dichter, bij mij den tijtel dragende Berusting in Gods Albeſtuur, *bij Lodenſtein* Hartſterking in Jehova. *Ene twede proeve nam ik aan het Lied* De blijde Morgenſtond, *bij Lodenſtein* 30, *bij mij ſlechts* 9 *coupletten groot. Denkende op Kerkgezangen, dacht ik op bekortingen en het doeltreffende. Maar even daardoor viel veel van van Lodenſtein weg, en zijn naarvolger vertoonde zich zelven. Voelende al het moeijelijke dezer omſmelting, en volkomen overreed van het noodzakelijke der kortheid, beproefde hij eigen werk te geven, behoedzaam zijnde om in 't Godsdienſtige genen nieuwen wijn in oude lederzakken te doen, daar de Heiland hem geleerd heeft hoe gevaarlijk zulks is* (*).

Zo het mijns Vaders wil is dat ik hier nog wat blijve, en zo zijne goedheid mij bij de mij geſchonken krachten en vermogens bewaart, kon er nog wel wat van mij bijkomen. Ik wil zin-

(*) *Matth.* IX: 17.

zingen! Des Christens leven is toch een blij leven, in en door den Heere Jesus Christus en zijnen Geest, die de Geest des Vaders is. Komt, mijne Broeders en Zusters in den Zaligmaker! laat ons zingen in 't geloove aan hem en tot zijnen lof! Dat zal ons Kerkgenootschap tot eer strekken. — Beginnen wij dan hier Voorzangen der Eeuwigheid, tot dat wij het Lied van Mozes en het Lam zingen!

*

LIJST

DER

LIEDEREN OF GEZANGEN.

GODS ALBESTUUR, IN VRIJE NAARVOLGING VAN J. VAN LODENSTEINS HARTSTERKING IN JEHOVA. . . . . *bladz.* 1

DE BLIJDE MORGENSTOND; *zie Lodenſtein, bladz.* 1. *Wijze*, Pſ. CXVII. . . 7

DE LIEFLIJKE AVONDSTOND. *Wijze*, Pſ. CXVII. 11

DE VRIJE GENADE VAN GOD BEWONDERD, GEROEMD EN GEPREEZEN. *Op ene nieuwe Zangwijze.* 15

DE HEERLIJKHEID VAN GODS ZOON; OF AANDACHT OP JESAJA VI: 1—5. *vergeleken met Johannes* XII: 38—41. *Op ene nieuwe Zangwijze.* 20

JE-

JESUS DE WAARE WIJNSTOK, *Johannes* XV. *Wijze*, Pſ. CXXXIV. . . *bladz.* 25

DE HEERE IS MIJN LICHT EN LEVENSKRACHT. *Wijze*, Pſ. 77 *en* 86. . . . 28

HET KONINGRIJK VAN GOD WORDT KINDERLIJK ONTVANGEN. *Wijze*, Pſ. XXXVIII. . 31

HET PAASCHFEEST. *Wijze*, Pſ. LXVI. 34

JESUS HEMELVAART. *Wijze*, Pſ. XLII. 37

HET PINKSTERFEEST. *Wijze*, Pſ. LXV. 40

HET HEILIG AVONDMAAL. *Wijze*, Pſ. XXIV. 43

BE-

BERUSTING IN GODS ALBESTUUR;

OF

J. VAN LODENSTEINS

HARTSTERKTE IN JEHOVA,

op 1 *Samuël* XXX: 6.

Bladz. 78.

VRY NAARGEVOLGD.

Zoet gezelſchap, dat met mij
's Hemels Heerſcher, vrij en blij,
Plagt te loven met gezangen
In 't gezegend Vaderland!
'k Zing ook hier; hoewel gevangen,
Kreun ik mij aan boei noch band.

Wij, wij dwaalen ligt van 't ſpoor,
Zien het godlijk doel niet door;
Want wij leeren alle dagen,
Dat zich onze keus verliest,
Wanneer wij van acht'ren zagen,
Dat Gods wijsheid 't beste kiest.

Dikwijls waanden wij Gods eer
Op een' and're wijs veel meêr
Dan op deze te verbreiden;
Doch wij feilden in den grond,
Om dat anders dan wij zeiden
In Gods Raad geſchreven ſtond.

Ondoorgrondelijke Raad,
Die op ware wijsheid ſtaat;
Onnaſpeurelijke vonden,
Onberispelijk beſluit,
En onpeilbaar diepe gronden;
Wij, wij ſpreken 't naauwlijks uit!

Raad, waar door het al beſtaat,
Hemel, aarde, wigt en maat,
Duizend wentelende kringen,
Zonnen, ſtarren, ongeteld,
Die elkand'ren nooit verdringen
In den loop hun voorgeſteld.

Raad, waar door wat leeft en zweeft
't Aanzijn en de duuring héeft;
Raad, die naar Gods wijze wetten
't Raderwerk der waereld drijft,
Dat geen ſterv'ling kan verzetten,
Zo dat iets te rugge blijft.

Raad, die ons zo nuttig is,
Als wij met eerbiedenis
Rusten in des Heeren wegen;
Want Gods weg is altijd goed;
Is die krom of regt gelegen,
Al wat Vader doet is goed.

Nutter ging het ganſche Rond
Dan iets van Gods Raad te grond.
Lieve Broeders! aan ons allen
Kunnen vrijheid, rijkdom, land
Gansch ontzinken, gansch ontvallen;
Maar die Raad houdt eeuwig ſtand!

Zoet Gezelſchap! buig uw' knien,
Wil uw' Vader hulde biên!
Naar zijn Raad zal Hij ons leiden,
Langs deze aard, zijn voetſchabel,
Tot wij van deez' weereld ſcheiden,
Komen bij Emmanuël.

DE

DE BLIJDE MORGENSTOND.

LODENSTEIN, Bladz. 1.

Wijze: Pſ. CXVII.

Wat voert-ge, ô blijde morgenſtond!
Hem lekkernijen in den mond,
Die, zonder lust tot lekkernij,
En zonder zucht naar ſtaat of eer,
En zonder zorg voor *altijd meêr*,
Steeds leeft van bange zorgen vrij:

't Is nacht geweest; de duisternis
Omving hem tot behoudenis,
De slaap brak zijn' vermoeidheid af,
Terwijl de God der eeuwigheid,
Aanbidd'lijk in voorzienigheid,
Zijn Englen tot beschutting gaf.

Ja, ja, mijn' ziel! zo sliep ik ook,
Daar ik mij in die schaduw' dook:
Geen angst voor kwellende ongenaê
Ontstelde mij in mijn gemoed;
De slaap was aan mijn lichaam goed,
Ik had geen vrees voor bittre schaê.

Gods Engel hield om mij de wacht;
'k Wierd wakker in den donk'ren nacht,
Ik dacht aan God, 'k lag mij weêr neêr,
En sliep tot in den morgenstond;
'k Ontwaakte vroeg, en was gezond,
En dacht aan Jesus en zijn' leer.

Nu

Nu trad ik van mijn' legerſteê;
In God gerust, met God te vreê,
Voelde ik mijn hart van liefde ſlaan,
Om dankbaar, op gebogen knien,
Mijn ziel en lijf hem aan te biên;
En zo mogt ik naar Jeſus gaan.

Ik peinsde toen op 't ſtil verblijf,
Waar Jeſus afgeſtorven lijf
Gelegen had en weêr verrees,
Toen rotſen ſcheurden op haar' grond;
Voor mij de blijdſte morgenſtond,
Voor zondaars ſchrik en angst en vrees.

Nu juich ik; ja, mijn Jeſus leeft,
Die aan mijn' ziel het leven geeft;
'k Mag op zijn pad nu blijde gaan,
Mijn ſtof wordt wis door hem bewaard
En tot den laatſten dag geſpaard:
Triumph, mijn Heer is opgeſtaan!

Triumph, triumph, Emmanuël,
Verwinnaar van de dood en hel!
Zijn opſtaan is het zekerst blijk,
Dat Hij, op Englen luid geſchal,
Zijn leden heerlijk wekken zal
En voeren in zijn hemelrijk.

Lach aan, lach aan, ó laatſte dag!
Gelooft, ó Vromen, met ontzach,
In uwen Koning, Hoofd en Heer;
Dan juicht gij in dien morgenſtond
Hem hallels toe uit éénen mond;
Hij komt, hij komt op wolken weêr!

DE LIEFLIJKE AVONDSTOND.

Wijze: Pſ. CXVII.

Daar is de dag weêr weggevloeid,
Nu 't licht der zon zich westwaards ſpoeit:
Maar 't is een lieflijke avondſtond;
Het koeltje, dat van 't zuiden zweeft
En 't boomloof zachte trilling geeft,
Spreidt lieve geuren langs den grond.

De

De ſchaduw, die zich ſteeds verbreedt
En uitrekt eer men 't naauwlijks weet,
Verwandelt na den donk'ren nacht.
Elk bloempje ſchijnt van pralen moê,
Sluit met zijn blaadjes 't kelkje toe;
Men ziet niets meer van all' zijn' pracht.

't Gevogelte in het hoog geboomt',
Waar langs een helder beekje ſtroomt,
Zingt neurende zijn avondlied.
Op, op, mijn' ziel, ei doe dit meê!
Zing van Gods liefde, heil en vreê;
Gij ziet, de dag verdwijnt in 't niet.

ô Vromen, denkt Gods wijsheid in,
Zijne almacht en zijn' zondaarsmin;
Zijn' trouw, ei blijft verwonderd ſtaan,
Duurt tot den laatſten avondſtond,
In Jeſus zoenbloed vast gegrond;
Ja eêr zal dag en nacht vergaan.

Eêr ſtorten bergen in de zee,
Eêr wagg'len heuv'len op hun ſteê,
Eêr, eêr Gods liefde wank'len zou;
Want, wis, zijn' goedertierenheid
Is eeuwig voor zijn volk bereid,
En rust op onverbreekb're trouw.

Zingt, Vromen, zingt een avondlied
Voor hem, die dag en nacht gebiedt:
Juicht in uw heil, juicht in uw lot;
Al ſtruikelt gij op alle uw' paên,
Gij zult gewis in 't leven gaan,
Uw Heiland is waarachtig God.

Hij is de Heer van dag en nacht,
Die alles voor u heeft volbracht:
Hier toe kwam hij op aarde neêr,
En heeft hij 't recht der Wet vervuld,
Betalende voor alle uw' ſchuld:
Juicht, Vromen, juicht en geeft hem eer!

Hij is, hij is Emmanuël:
Ei denkt, hier op zijn voetſchabel,
Bij elken avond dien gij ziet:
„ Laat wisſelen al wat wisſelen wil,
„ Mijn' ziel is in mijn Jeſus ſtil,
„ Want zijn' verbondstrouw wisſelt niet:

„ Hij is mijn licht en levenskracht;
„ Ik vrees dan in geen donk'ren nacht:
„ Deez' lieflijke avond wekt mijn lust,
„ Door 's Geestes aandrift, tot gebeên;
„ 'k Gaa dankend tot mijn Heiland heen
„ En vind in hem alleen mijn' rust!"

DE VRIJE GENADE VAN GOD

BEWONDERD, GEROEMD EN GEPREZEN.

(EEN DANKLIED.)

Bewond'ren wij, ô Majesteit,
ô Eeuwig God! uw' zondaarsliefde,
Die zich verbazend verr' verſpreidt
Langs zulken weg als 't u beliefde.
Ons eng verſtand ſtaat hier voor ſtil:
Zoudt gij niet vrij zijn in uw' wil
En onafhanglijk welbehagen?
Wat ſterfling durft u reden vragen,
Daar niemand recht heeft om te klagen!

Ver-

Verwond'ring geeft ons hart gevoel,
Wanneer wij levendig bezeffen,
Dat wij uw' wrake ſtaan ten doel
En ons uw heilig recht moet treffen,
Dat gij, Ontfermer, na den Val,
Aan een ontelbaar groot getal
Van Adams zonen, Adams neven,
Die naar uwe uitſpraak moesten ſneven,
Den weg aanwijst naar 't eeuwig leven.

Koom, Wijsgeer! met uw fijn verſtand;
Spin ons een web van zeden-plichten,
Wijz met den vinger uwer hand
Wat goeds de Mensch al kan verrichten;
Maar ſchaam, maar ſchaam u dan gewis,
Dat gij nog vraagt: *Wat waarheid is.*
Gij dwaalt; maar Gods geheimenisſen,
In 't bijbelwoord dat nooit kan misſen,
Die wijzen 't ons doch zonder gisſen:

Verwondert-ge u, dat 't menschlijk hart
Niet deugdzaam kan, niet heilig leven!
Daar 't in de zonden is verward,
Zal 't dan aan God voldoening geven?
Onmoogelijk, onmoogelijk!
Zijn' arme deugd maakt het nooit rijk!
Neen, Christ'nen! neen, uw's Gods genade,
Zo vrij als groot, komt u te ſtade:
Komt, roemen wij die vroeg en ſpade!

Roemt, roemt in Gods rechtvaardigheid
En heiligheid, in all' zijn' deugden,
Zo luistervol ten toon geſpreid
Voor zondaars harten. Heil en vreugden!
God, God ontdekt zich als Drieëen:
Wat diepten van verborgenheên!
Nu voelen wij wat God bepaalde;
De Vader eischt, de Zoon betaalde,
De Geest is 't die ons hart beſtraalde.

Wij roemen 't vrijë van uw' Raad,
Drieëenig Eeuwig Opperwezen!
Daar wij in onzen jammerſtaat
Nog van verlosſing mogen lezen.
ô Liefde zonder wedergaê!
Voor zondaars is bij God genaê:
Ja, ja, de weg ſtaat voor ons open;
Als wij dien maar gelovig lopen,
Dan mogen-we op den Hemel hopen.

Wat vrijë ontferming, zondaarsmin,
Wat ongehouden zalig-worden,
Wat heil ſtroomt onze harten in!
't Is alles goed, 't is alles orden,
En rust op 't Eeuwig Vreê-verbond,
In Jeſus zoenbloed vast gegrond.
Hij heeft de Dood en Hel vertreden,
Bij hem alleen zijn zaligheden:
Prijst gij zijn' min, ô al zijn Leden!

Genade-roem zij ſteeds de ſtof
Van ons bepeinzen in dit leven:
Ons lied zij tot zijn' eer en lof,
En zij gedurig aangeheven!
Zijn Geest beſture ons in dien pligt:
Komt, zoeken wij Gods aangezicht
Met blijde Lied'ren en Gezangen;
Zo boeten wij ons zielsverlangen,
Tot Eng'len onze toonen vangen.

Ja, lof en prijs en dank en eer
Zij uwe goedheid, Eeuwig Wezen!
Dat gij uit vrijë gunst, ô Heer,
Uw' Vaderliefde aan ons doet lezen,
Daar uwe Zoon voor onze ſchuld
Voldaan heeft en de Wet vervuld.
ô Liefde zonder wedergade!
Lof, dank en eer zij die genade,
Ja, eeuwig dank zij die genade!

DE HEERLIJKHEID VAN GODS ZOON;

OF

AANDACHT OP JESAJA VI: 1—5.

Vergeleken met Johannes XII: 38—41.

Mijn lichaams oog
Ziet naar omhoog
Om hemelglansfen te begluren,
Maar kan die glansfen niet verduren:
Ziet het de zon in 't aangezicht,
Hoe wemelt alles voor dat licht.
Is dit zo in deez' lage kringen
Wat is dan 't licht der Hemellingen!

De

De heerlijkheid
Der majesteit
Van Goëls Troon ſpreidt daar zijn' glansſen;
Geen ſterf'lijk oog dringt door die transſen.
Het heilgeloof, ja dat alleen,
Ziet derwaards door al 't zien'lijk' heen;
Dat oog der ziel kan verder weiden
Dan de aardſche glansſen zich verſpreiden.

Wat heerlijkheid,
Wat majesteit!
Gods Zoon gekroond in zijnen Hemel!
'k Zie Eng'len, die met vlug gewemel
Omzweven, en hun aangezicht
Bedekken voor zijn glansrijk licht.
Verrukking! laat nu de aard' verdwijnen,
Dit licht, dit licht zal eeuwig ſchijnen.

Wat glans! ik kniel;
Ja buig, mijn' ziel,
Die nog in 't ſtof zijt bukkend neder!
Ei! hoor wat galm rolt heen en weder

Door Zions Konings Hofpaleis,
Wat hemeltoonen reis op reis:
't Zijn Seraphs ſtemmen, Cherubs zangen,
Die 't driemaal Heilig blij vervangen!

'k Zie daar Gods Zoon
Ten glorie-throon:
Dit is Hij, die, ô zalig wonder!
(Hier toonde God zijn' goedheid onder,)
De menschheid aannam in den tijd:
't Is Jezus in de Heerlijkheid,
Hij, die, als borg voor onze ſchulde,
All' de eiſchen van de Wet vervulde.

Ei, buig u neêr
En geef hem eer,
ô Lieve ſchaar van Godgezinden!
Gij zijt zijn' Broeders, gij zijn' Vrinden.
Hij is de Heere Zebaöth,
Alwijs, algoed, almachtig God;
Hij trekt u hier met liefde-ſnoeren,
Wil in zijn rijk u namaals voeren.

Ei, Vromen! ziet,
Zijn Rijksgebied
Is in den Hemel en op aarde,
En Hij uw' Koning, (kent zijn waarde!)
Uw' Leeraar tot Godzaligheid.
Uw' Priester tot gerechtigheid,
Regeert uw' harten hier beneden,
Regeert door alle de eeuwigheden.

Bukt in het ſtof,
En geeft hem lof!
Uw heilgeloofs-beſpiegelingen,
Die dringen vrij, door hemel-kringen,
Tot voor den glorierijken throon
Van Gods geliefden Wonderzoon:
Hij zal tot zich u eens geleiden;
Juicht hier, ô Vromen! met verbeiden!

Wat ver-gezicht!
ô Hemelsch licht!
Wat zijt gij ſchoon, wat ſchitter-ſtralen!
Geen glans kan bij die glansſen halen!

Emmanuël, uw' heerlijkheid,
Die zich in 't rond in 't rond verſpreidt,
Wilt gij aan ſtervelingen tonen,
Waar menſchen op uw' weereld wonen.

Ei! buigt u neêr,
Hij is uw' Heer! —
ô Vrijgekochten door zijn lijden!
Juicht in uw lot! Na 't aardſche ſtrijden,
Zult gij gewis naar Zion gaan
En eeuwig blijde klanken ſlaan:
Verlosſings-lied'ren op te zingen
Is 't hallel van de Hemellingen!

JE-

JEZUS

DE WARE WIJNSTOK.

JOHANNES XV.

Wijze: Pſ. CXXXIV.

Ons tempel-lied, ô Majesteit!
Wordt door ons aan u toegewijd.
ô Dierbre Jezus, onze Heer!
Wij houden ons aan uwe Leer.

Wij Armen met de ſchuld belaên,
Wij moesten op ons zelve ſtaan,
Wij konden niet: geen enk'le plicht
Wierd immer door ons goed verricht.

Hoe jammervol was ons geval
Door onzer zonden groot getal;
Wij waren ranken zonder vrucht,
En, ach! ons oordeel was geducht.

Maar neen, ô ware Heilpropheet!
Gij die ons kent en alles weet,
Uw' dierb're Leer komt ons te ſtaê:
Wij zingen dankend' uw' genaê.

Wij danken u voor 't onderricht
Tot de oeffening van elken plicht:
Wij moeten in u zijn, gewis,
Als 't vruchtbaar lot des Wijnſtoks is.

Het heilgeloof, 't geſchenk van God,
Het werk des Geestes, ô wat lot,
Dat onze ziel, met u verëend,
ô Jezus! uit uw kracht ontleent!

Dat heilgeloof, 't geen door uw woord,
Uw Euängelie, ons bekoort,
Geeft liefde en lust, die uit u vloeit
En in ons hart tot deugden groeit.

Met uwe hulp, door uwe kracht,
Wordt nu door ons de deugd betracht;
Onze eigen' deugd verliest haar' deugd,
Maar deugd uit u is onze vreugd.

Nu zingen-we u een' Lofzang toe,
Ons hart gevoelt het blij te moê;
Wij zenden van uw' voetfchabel
Ons Lied tot u, Emmanuël!

Ja, lieve Jezus! in uw' naam
Vol-vrolijk zingen wij te zaam',
En gaan met u, aan uwe hand,
Na 't bovenhemelsch Vaderland.

DE HEERE IS MIJN LICHT EN MIJNE LEVENSKRACHT.

Pſ. XXVII: 1.

Wijze: Pſ. LXXVII en LXXXVI.

Zouden wij in bange dagen
Over onzen Bondgod klagen,
Die ons vaderlijk kastijdt?
Neen, offchoon ons ligchaam lijdt,
't is rechtvaardig en genadig:
Onze ziel voelt, hoe, weldadig,
Over ons zijn aangezicht
Vriend'lijk fchijnt door 't vrolijkst licht.

Zit-

Zitten wij in droeffenisſen,
Moeten wij hier gunſten misſen,
Dwalen wij te ligt van 't ſpoor,
En zien 't doel met ons niet door, —
Ô Wat nood is 't, beste Vader!
't Lijden brengt ons tot u nader;
Wordt het door ons wel betracht,
't Geeft ons nieuwe levenskracht.

Loopt ons pad door diepe dalen,
Door ſtreken waar geen' zonneſtralen
Aan ons licht of ſchijnſel biên,
Zo dat wij maar ſchaaduw zien, —
Gij geeft deze duist're wegen
Ons, ô Vader! tot een zegen:
Wijkt de zon uit ons gezicht,
In uw' Zoon zijt gij ons licht!

Ja, geliefde Zaligmaker,
Onzer zonden-banden flaker,
Door 't geloof met u verëend,
Daar uw' Geest ons kracht verleent,
Kunnen-we in de tegenheden
Zelfs een donker pad betreden,
Ons verlatende op uw' macht,
Want gij zijt onz' levenskracht.

Wij, wij blijven op u hopen,
Om ons pad met u te lopen:
Na het bitter volgt het zoet;
Al wat Vader doet is goed!
Wij, wij zingen met verbeiden;
Gij zult ons fteeds voortgeleiden,
Jezus! want uw aangezicht
Is voor ons tot kracht en licht!

HET

HET KONINGRIJK VAN GOD

WORDT KINDERLIJK ONTVANGEN.

MARCUS X: 15.

Wijze: Pſ. XXXVIII.

Heilig, heilig Opperwezen,
Nooit volprezen!
Zouden-we in uw Koningrijk
Door onz' eigen' wijsheid komen
Bij uw' Vromen?
Neen, dat is onmogelijk:

Daar uw' diepe wonderwegen
Zijn gelegen,
Niet naar 't menſchelijk vernuft,
Maar naar 't vrijë der genade
Vroeg of ſpade,
Waar voor 's weerelds wijsheid zuft!

Waan-

Waanden wij door mannenkrachten
't Deugd-betrachten
Naar uw' wetten recht te doen,
En dat wij voor onze zonden
Ons verbonden
Op te brengen 't vol rantsoen;

't Waar' gewis maar ijdel pogen
In uw' ogen,
Want, ô Heer, wij kunnen 't niet;
Maar, ô liefderijke ontferming!
Uit erberming
Neemt-ge ons in uw Rijksgebied.

ô! De weg zet gij ons open,
Om te lopen
Met den Heiland aan de hand;
Door hem kunnen wij nu veilig,
In hem heilig,
Komen in het Hemelland.

Nu, nu voelen wij ootmoedig
En blijmoedig
Onze harten voor u ſlaan:
Liefde wekt ons om als kind'ren
Zonder hind'ren
Door 't geloof met u te gaan.

ô Wat komt uw' heilgenade
Ons te ſtade,
Dierb're Jezus! door uw' Leer!
ô Wij willen met vertrouwen
Op u bouwen;
Gij alleen zijt onze Heer!

HET PAASCHFEEST.

Wijze: Pſ. LXVI.

Komt, Christenen! nu aangeheven
Het blijdſte Lied in 't Tempel-choor!
Uw' vreugde-galmen, aangedreven
Door Godes Geest, die trekken 't oor!
Het oude Paaschfeest is verdwenen,
Bij welks genot gansch Isr'el dacht,
Hoe God door wond'ren, lang voorhenen,
Hun uit Egyptes diensthuis bragt.

Ver-

Verlosſings-lied'ren, blijde Pſalmen,
Bij 't Choor-gezang der Prieſterſchaar,
Verheugden harten; ja, die galmen
Verzelden 't Paasch-feest ieder jaar.
En zouden wij niet vrolijk zingen,
Daar Jezus heeft voor ons voldaan,
Ja, Christenſchaar van Feestelingen!
Is uit den dood weêr opgeſtaan?

Triumph! triumph! de Zaligmaker,
De liefdevolle Emmanuël,
Is onzer zonden-banden ſlaker,
Verlosſer van de Dood en Hel.
Weläan nu, blijde Zanggezinden!
Viert nu dit Paasch-, dit vreugde-feest,
Verrukt van ziel als Jezus vrinden,
Gedreven door den zelfden geest!

Dat onze ſtemmen Turoonwaards rijzen;
Komt, laat ons blijde klanken ſlaan!
Ja, ja, wij kunnen vol bewijzen,
Dat Jezus is weêr opgeſtaan.

Wij juichen hem volvrolijk tegen :
„ De Vorst des heils, de Koning leeft!"
Ja, ſchoon ook Eng'len tongen zwegen,
Noch juichten wij, „ de Koning leeft!"

Ja, dierb're Heiland, onze Koning!
Leef in ons door uw' goeden Geest,
Maak onze harten tot uw woning,
Tot wij bij u, op 't Hemelfeest,
Met Hemelzangen, Hemelklanken,
Voor 't groote heil aan ons geſchied
Met all' uw' Leden u bedanken,
Op Hemelwijs, door 't reinſte Lied.

JEZUS HEMELVAART.

Wijze: Pſ. XLII.

Laten wij, bij orgeltonen,
Zingen 't vrolijk Tempellied,
Als Gods Docht'ren en Gods Zonen:
ô Dat kent de Weereld niet!
Zingen wij voor onzen Heer,
Die, gekroond met roem en eer,
In den Hemel is verheven,
Hij, het leven van ons leven!

Zingen wij met vol genoegen!
Schreiden wij bij Golgotha,
Blijde vreugde zal ons voegen
In het vlek Bethania.
Juich, juich, ganſche Christenheid!
Jezus voer, vol majesteit,
ô Triumph! voor 't oog der volken,
Naar den Hemel op de wolken.

Juicht nu, Eng'len zijner krachten!
Gods beminde Wonderzoon —
Juicht nu, all' zijn' Legermachten!
Neemt bezitting van zijn' Throon.
Juicht nu vrij hallelujah!
Wij, wij volgen 't voorbeeld na;
Wij, wij willen met u zingen
Op den toon der Hemellingen.

Prijzen wij nu onzen Koning,
Hij, 't is waar, verliet ons wel,
Maar hij toog naar 's Vaders woning;
Daar is onze Emmanuël!

En, wijl zijn Getuigenis
Eeuwig, eeuwig zeker is,
Zullen zijn' genade-ſtralen
Wis in onze harten dalen!

Hallelujah! dat wij zingen
Alle dagen: Onze Heer —
Ei zingt meê, zijn' Lievelingen! —
Wierp des Satans throon ter neêr.
't Hallel klink' door 't Tempel-choor;
Dat het vrij de weereld hoor.
Hallelujah voor de Vromen;
Jezus zal eens wederkomen!

HET PINKSTERFEEST.

Wijze: Pſ. LXV.

Nu klinke ons Lied op held're tonen
De Luchtgewelven door!
Gods Geest daalt neêr, komt bij ons wonen,
In 't Godgeheiligd Choor.
't Is Pinkſterfeest: ô dag der dagen,
Die 't blijdst getuig'nis geeft!
Al 't Christendom mag thans gewagen,
Dat onze Jezus leeft!

Bij

Bij 't Feest, bij 't Feest der Eerſtelingen
Zong Israël welëer;
Maar 't is op oogst-tijd dat *wij* zingen
Voor Ziöns Opperheer.
Triumph! hij moet als Vorst regeeren
In 't Eeuwig Vrederijk,
Al 't Heidendom tot hem bekeeren,
Op dat zijn' liefde blijk'.

Hoe ruischte, door de Tempelzalen
Van 't oud Jeruſalem,
De wind des Geests, bij licht en ſtralen,
En hoorb're luide ſtem!
Wat blijde Feest vol wonderheden;
De held're vuurvlam rust
Op all' de Apost'len, Jezus leden
En al zijn' liefde en lust!

O Christ'nen! viert deez' dag der dagen
Met blijdſchap in den Geest:
Dat wij van vreugd, van vreugd gewagen;
Wij vieren thans het Feest,

Dat Feest, waar op voor agttien eeuwen
God grote werken deed,
Toen een drie-duizend-tal Hebreeuwen
Mesſias naam beleed!

Nu zingen wij de blijde Pſalmen
Dat het de Weereld hoort.
ô Geest van God! blaast gij die galmen
Van 't Euängelie voort
Waar menſchen zijn! ô Onze Koning,
Gij onze roem en eer,
Breng volk bij volk tot uwe woning!
Zo klinke uw lof, ô Heer!

HET

HEILIG AVONDMAAL.

Wijze. Pſ. XXIV.

Dit is de dag voor ons bereid,
Die grote dag der zaligheid!
Nu ſtaan des Heeren poorten open!
Komt, laat ons ingaan in Gods huis,
En nad'ren wij tot Jezus kruis:
Wij mogen op genade hopen!

Gods

Gods Dienaar ſpreekt hier harte-taal,
Hij nodigt ons aan 't Avondmaal!
Komt, Chriſt'nen, die door 't ſchuld beſeffen
Weemoedig zijt! ziet aan deez' diſch,
Dat voor uw' ſchuld voldoening is;
Gelooft! en wilt Gods roem verheffen!

Hier zijn de zegelen van 't Verbond,
In Jezus zoendood vast gegrond!
Ei denkt, wanneer ge 't brood ziet breken,
En dierb'ren wijn ziet uitgeſtort,
Wat heil aan ons geſchonken wordt,
Een zaligheid niet uit te ſpreken!

Komt, zingen wij van onzen Heer,
Des Zaligmakers naam ter eer!
Hij, die zijn vleesch en bloed wou geven,
Zijn Lijden ſloot door *'t is volbracht.*
Voor ons, uit Adams nageſlacht,
Volbracht! nu is zijn dood ons leven!

Komt,

Komt, Christ'nen', die in treurigheid
Zo twijffelvol uw' dagen flijt!
Houdt moed! ei ziet de liefde-blijken
Van Jezus, uw' Emmanuël,
Die, door zijn' Knegt, op zijn bevel,
Uw' zielen voedfel toe laat reiken!

In deze, in deze Tempelzaal
Houdt Jefus Heilig Avondmaal.
ô Godsgezinden! legt uw' handen
Op zijn voldoenings-offer neêr:
Hij kogt u vrij! Hij is uw Heer!
Voor hem moet onze liefde branden!

Verbinden-we ons, om nu voortaan,
Met hem, het pad des heils te gaan,
En, in zijn' kracht, voor hem te leven:
ô! zijn' getrouwe zondaarsmin
Staat wis voor alles, alles, in;
Hij zal genade en eere geven!

Nu, op de verdere levensbaan,
Met Jezus aan de hand, gegaan,
Door 's Geestes licht en kracht, naar boven,
Daar all' zijn' Leden, hem ten prijs,
Hem eeren op volmaakte wijs
Hem eeuwig lieven, eeuwig loven!

Bij den Uitgever dezes zijn ook nog enige Exemplaren te bekomen van de volgende Werken:

I. A. BLUSSÉ, *Iets Dichtmaatigs*, of Bundel van Zededichten over de Winden, Wolken, het Graf, de Eeuwigheid, mijne Ellende, mijne Verlosfing, mijne Dankbaarheid, en andere belangrijke onderwerpen; met Kunstplaten van *L. Brasfer*; in gr. 8vo. . . . . *f* 3 : - : -

II. ———— *de Beste Opvoeding der Jeugd*, ten nutte van dit Gemeenebest, en *Befpiegelingen bij een Onweder*, in gr. 8vo. . . *f* - : 8 : -

III. ———— *Drie Verhandelingen*, over *'s Heilands Lijden, Dood, Begraving, Opftanding, Hemelvaart, en de Uitftorting des H. Geestes op het Pinkfterfeest*; en eenige *Gedichten*, in gr. 8vo. *f* 1 : - : -

IV. *Proeve van Zede-Poëzij*, door de Dichters A. v. d. BERG, J. de BRUYN, B. ELIKINK en A. BLUSSÉ, in gr. 8vo. . *f* 1 : 5 : -

Storage

Blusse', A.

VN27
B629
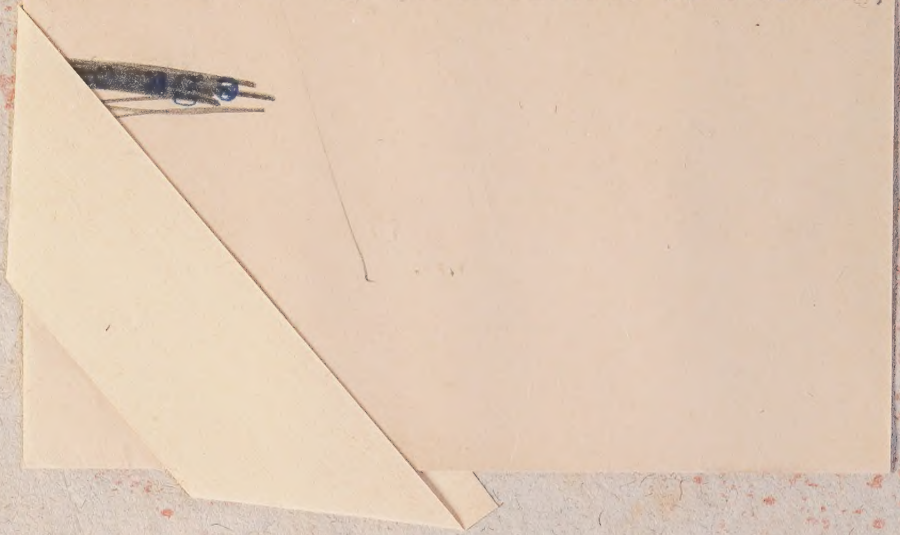
Proeven van gereformeerde Kerk-Gezang,